

Társutasok és utazóhalak

2023 augusztus 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Így szállták meg a kultúrát az ÁVH szörnyetegei, majd a KISZ-es kaméleonok - Huth Gergely remek írása.

Megjelent Mez? Gábor A kultúra megszállása cím? könyve a Századvégnél. Az állambiztonsági levéltár és a kommunista félmúlt jól ismert kutatója ezúttal arról ír: az ÁVH magas beosztású pribékjei és más keményvonalas moszkoviták (mint Komlós János, Hárs István, Kardos György, Bors Jen?), miután átdozták ?ket a polgári életbe, miként foglalták el a kultúra, azon belül f?ként a humor és a könny?zene világát. Majd a puhulás éveiben a komcsik által inkább támogatott, mint t?rt, jórészt nagy hatalmú pártkádercsaládból érkez? fiatalok hogyan uralták el a m?vészéletet és mérgezték meg a rendszerváltoztatás két-három évtizedét.

Továbbá hogy a kiválasztott, helyzetbe hozott tehetségek (Hofi Géza, kés?bb Koncz Zsuzsa, Bródy János, Presser Gábor vagy Zorán) mellett miként lepték el a kultúrát (és onnan kirajzva a közéletet) az olyan fél- vagy teljesen tehetségtelen alakok, mint Gerendás Péter, Boros Lajos vagy Farkasházy Tivadar. Kiderül továbbá, hogy az átmenet korszakából ismer?s „organikus közgazdászok”, köztük Princz Gábor, Kunos Péter bankárok vagy a mindig a balliberális oldal alá tercel? „független szakért?k” miként fontak anyagi és erkölcsi véd?hálót az átkosban kissé odakozmált „nagy m?vészeinknek”, akik aztán meg is hálálták a vörös segélyt, és évtizedeken át nyomasztottak minket az állandó chartázással, a barna es?kkel riogatással, miközben folyamatosan fúrták a polgári-nemzeti oldal intézményeit.

Nem szeretném most egyenként alátámasztani mindegyik delikvens rovott múltját, hiszen err?l (is) szól az izgalmas, sodró lendület? könyv. Inkább a nemzeti-polgári közéletünket manapság is aláásó társaságokra és jelenségekre irányítom a reflektorfényt. Mez? Gábor könyve tudományos ?gyelgés helyett krimibe ill? fordulatokkal mutatja be kultúránk évtizedeken át zajló megszállását és ennek máig ható következményeit. Elolvasni sem a minden bizonnyal részben olvasóink körében is népszerű ikonok lemeztelenítése, gyarlóságuk leleplezése okán érdemes, hanem egyfajta tanmeseként, amib?l mai közéletünkre vonatkozóan is sokat tanulhatunk.

A bolsevisták a szörnyeszme megszületése óta félhomályban építkeztek, „mindenük az illegalitás” (Cseh Tamás legendás, hatalomátment?s szatírját idézve). Nemcsak a hatalmukat biztosító, megszálló Vörös Hadsereg és a brutális terror, hanem a körmönfont hálózatépítés révén tudták olyan gyorsan letaglózni és elfoglalni a sok évszázados-évezredek kulturális és nemzeti hagyományú országunkat. E hálózatépítés ma sem ért véget, csak napjainkban a háttérert már nem Moszkva, hanem a jól ismert globalista pólus biztosítja.

Mez? Gábor a könyvében felidézi Stephen Koch, a Columbia Egyetem professzorának lebilincsel? m?vét, mely a Kett?s szerepben – az értelmiség elcsábítása címet kapta. Ebben Koch társutasoknak nevezi azokat az embereket, akik ugyan nem voltak a szovjet NKVD ügynökei (ellentétben például Károlyi Mihálynéval, jegyzi meg a szerz?), de Sztálinék érdekeit képviselték. Ilyen társutas volt például Ernest Hemingway. Koch leírja, milyen trükkökkel hálózta be az NKVD és a vele együtt mozgó Komintern ezeket az embereket. Érdekesség, hogy a világ m?vészeinek beszerzésében a Koch által csak magyar maffiaként emlegetett moszkoviták a legsikeresebbek közé tartoztak, köztük a vörös terrorban is érintett Pogány József, Alpári Gyula és Dobos László. Élükön egy bizonyos Münzenberg, a szovjetek Goebbelse állt.

Mez? Gábor így jellemzi az elért eredményt: „Az általuk kit?n?en felépített rendszer emberei, ügynökei és társutasai az ügyesen, aprólékosan, minden részletre odafigyelve megszervezett sajtó és propaganda segítségével olyan pozitív jelszavakat hangoztattak, mint például az antifaszizmus, a béke, a szabadság és az egyenl?ség, miközben a háttérben a megrendel? szerepét egyszerre eljátszó Szovjetunióban éppen felépítették a világtörténelem egyik legembertelenebb rendszerét.”

Innen Mez? Kochot idézi: „Sztálin els?sorban a nyugati társadalmakat akarta befolyásolni, amelyekhez legegyszer?bben a társutas értelmiségen, írókon, publicistákon, filmeseken, képz?m?vészekon, filozófusokon keresztül juthatott el. Az általuk végzett munka a két világrend között vívott nagyhatalmi versengés talán legfontosabb eszköze volt.”

Ismer?s a helyzet? Nem véletlenül – teszi hozzá Mez? Gábor, majd áttér a mi társutasainkra. „Vannak olyan hangok, akik szerint az 56-tól elhatárolódó nyilatkozat aláírásával szinte minden magyar író társutas lett a Kádár-rezsimben. Nem osztom ezt a nézetet, az egy pokolian nehéz helyzet volt. Sokan azért írták alá az ENSZ-nek szánt tiltakozást, hogy másokat védjenek. Itt a börtön, a teljes elsüllyesztés volt a tét. [...] Minden ügyet, történetet a

háttérrel együtt érdemes értékelni. De ezt nem szabad megspórolni. Illyés Gyula szerepén és kényelmes életén is érdemes elgondolkodni. És mi lett volna a másik, radikálisabb út? Mondjuk a népi-irodalmi irányzat még teljesebb háttérbe szorítása” – lamentál a Kultúra megszállása írója, aki könyvében azokat a társutasokat is bemutatja, akiket a Kádár-rendszer vége felé építettek fel, hogy aztán 1990 után is nyíltan vagy kevésbé nyíltan, de aktívan politizáljanak, többségükben a patrióta jobboldal ellenében. ?k, a magukat függetlennek címkéz?k – mondjuk ki: nemzetárulók – a valódi, teljes rendszerváltás helyett végbement békés átmenet megkerülhetetlen véleményformálói, véleményterroristái lettek.

Közülük Mez? Gábor személyesen is bemutat jó néhányat, akik a Szabad Kezdeményezések Hálózata, majd az SZDSZ megalakulásával gyorsan liberális rendszerváltóvá transzformálódtak. Bródy Jánostól a nyolcvanas évek végén egy interjúban nyájasan közvetlenül megkérdezte az akkoriban igen beágyazott Ablonczy László kritikus (igen, annak az Ablonczynak az apja): „A szabadfoglalkozású zenészek szakszervezetének vezet?je voltál. Lemondtál. Miért?” Mire a közkedvelt beatzenész és hivatásos nyűnnyög? Bródy így felelt: „Nézd, én átmeneti ember vagyok. Sok mindenhez értek. De semmihez se igazán.” Persze Bródy korántsem volt olyan ártatlan, ügyefogyott káder, hiszen szakszervezeti vezet?ként az 1981-es tatabányai rocktanácson Aczél György kultuszminiszter embereit?l lényegében Nagy Feró és az „elhajló” rockzenészek betiltását követelte.

Ami nem meglep?, hiszen a nagy hivatásos lázadó akkoriban Koncz Zsuzsával és Zoránnal az Országos Béketanácsban és KISZ-rendezvényeken tüsténkedett. Zorán – akit Mez? Gábor annyiban méltat, hogy a rendszerváltás után legalább felhagyott a politizálással – például a száznál is több név? együttesével odáig tolta a maga opportunista, társutas projektjét, hogy a KISZ belügyminisztériumi bizottsága tatabányai táborában szórakoztatta az ifjúkommunistákat, többek között Nagy Bandó András és Kende Péter társaságában, Horváth József, a III/III. vezet?je és Csikós József, a belügy propagandaf?nöke, kés?bbi nagyipari olajszt?kít? el?tt.

De mit?l válik Mez? Gábor nagyon is olvasmányos, mégis annál tényyszer?bb könyve tanmesévé? Attól, hogy a társutasok és a sleppjükben sikeres karriereket épít? „utazóhalak” ma is boldogan lubickolnak. Rájárnak az állami mézesbödönre, a nemzeti oldal jóvoltából megszervezett fesztiválok színpadjairól röhögnek az arcunkba, hogy hazatérve aztán rögtön el is határolódnak t?lünk.

Cikkem zárásaként ismét Mez? Gábort idézem, aki amikor idén februárban, rangos társaságba lépve kiérdemelte a Lovas István-sajtódíjat, a beszédében azt mondta: „A korábbi bolsevik, kés?bbi posztkommunista banda sohasem volt mértékletes. Mindig elkezdte magát túlzabálni, még morzsákat sem hagytak az asztalon, és ez el?bb-utóbb a nagy er?kkel manipulált társadalomnak is felt?nt. Lehetne ez int? jel sokaknak a jelent tekintve is. Mert a hosszan tartó gy?zelemnek és sikersorozatnak ez az egyik ára. Elkényelmesedés, az utazóhalak megjelenése, kontraszelektált utánpótlás, szóval csak a szokásos. Gy?ztesnek lenni sem könny?.”

Legyen tehát ez tényleg int? jel mindnyájunknak!

Borítókép: Farkasházy Tivadar baloldali véleményvezér (Fotó: Nemzeti Sport/Korponai Tamás)

Huth Gergely - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló